

Gleðilig jól

Gott nýttár

SOSIALURIN

JÓLAHALD

Í FØROYUM FYRR OG NÚ

(Henda frásagn varð skrivað fyrst í hesum mánaðinum)

Um nakrar fáar dagar munnu vit so smálga fara at kenna, at jólini nærkast. Sjálvandi siggja vit tað longu á almanakkanum, men stutt er eftir, til fólk fer at stákast og gera seg til reiðar at taka ímóti jólinum. Summi eru helst longu farin at binda ella seyma nýggjar troyggjur, nýggjan kjóla o. s. fr. Tá so fer at nærkast meiri, mugu jólakort og brov skrivast, pakkar pakkaast og sendast.

Hesi seinastu árin hava fólk fingið sær fyrri at heingja litaðar stjørnur upp í vindeyguni. Eisini tað sigur okkum frá, at nú nærkast til jóla. Og so handlar arnir ikki at gloyma. Har sær ein so klárt, tá tað stundar til jóla. Alt er skrytt við litaðum pappiri, og sýnisluggarnir fullir av øllum møguligum, ið kann freista eygað, og fáa fólk inn at keypa.

Av uppruna eru jólini ein heiðin hátíð. Í eini føroyskari lesibók hevur Mikkjal á Ryggi skrivað søgu, sum eitur »Heiðin jóla«. Her lýsir hann væl, hvussu

jólini vórðu hildin í teirri gomlu víkingatíðini; men tað verður ov drúgt at taka við her.

Fyrr vórðu jólini hildin á heilt annan hátt enn nú. Tey høvdu sín serliga føroyska dám. Stákið var ikki nær so nógv sum nú. Sjálvandi, pløgg máttu fáast til vega, og so royndu fólk alt tað, tey kundu, at einki skuldi gerast jólatroll. Einar hosur, sum ikki vórðu lidnir til jóla, vóru jólatroll, eins og tað var við øllum bundnum.

Torvi mátti vera nóg mikið av, og hugnaligt átti tað at vera hjá teimum, sum í besta kava-veðri fóru sær eftir jólatorvi. Ein gekk spakuliga. Alt var so kvirt, bara havið, sum dunaði. Áirnar, hvørt gil, hvør lægd, alt var so væl javnað av kavanum. Onkur steinur kom undan her og har, annars var alt ein hvít flota, sum tú næstan aftraði teg í at stíga á. Tað einasta, tú sást í kavanum, var ein haruslód ella seyðaslód.

Bornini vórðu ikki so dikt undir í gávum tá sum nú. Onkur fekk einar hosur, ein einar rotuskógvar, einar vottir o. s.

fr. Eitt tálgarljós pløgdu tey at fáa í part. Jóladøgurðin var ræstur fiskur og sperðil. — Annað jólakvöld varð dansað, og tá sluppu bornini upp í part. Jú, tá á døgum var tað meiri einfalt, og kortini, so mundu tey vera minst líka væl nøgd sum nú.

Nú verður elt og rørt, bakað og kokað; og eg hugsi, at húsmóðirin, sum hevur alt hetta stríðið, man vera alt annað enn væl uppløgd, tá jólini koma. Jólaaftan hava summi gás, onkur grisasteik, onnur eitt annað, men onkur hevur ræstan fisk og sperðil enn. Tá fáa børn og vaksín jólagávurnar. — Á jólum plaga vit at hava veitslur ymsastaðni um landið. Børn verða av ymsum samkomuhúsum boðin at dansa jólatræ, og kann tað vera óføra hugnaligt. — Jú, jólini eru ein hugnalig hátíð.

Einhvor danskur yrkjari skal hava sagt: »Julen varer længe, koster mange penge.« Hesum seinna eru vit helst øll samd í, men skjót eru jólini eftir seg.

K.

GOMUL HAVNARMYND

Havnar á Áarvegur

AFTANÁ NÝGGJÁR

fara vit at prenta framhalds-søgu, ið kemur í blaðið leygardagarnar.

Sagan eitur

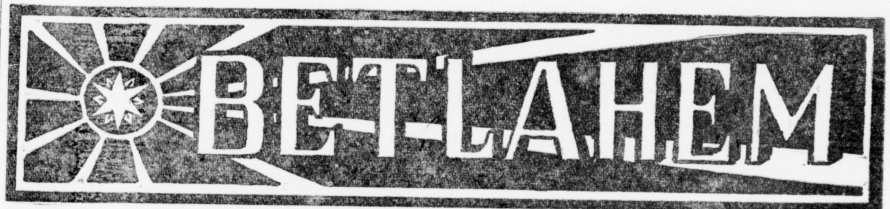
FEIGDARFUGLAR

og er eftir enska skaldinum Max Catto.

Hon er sera spennandi, og hon verður bert prentað í blaðnum og kemur ikki út sum bók.

Tey, ið vilja fylgja við, eiga tí beinanvegin at vissa sær blaðið á posthúsinum fyrri ikki at missa takað burturúr. Tað hendir ofta, at blaðið er uppselt.

Setið tygum tí fyrri SOSIALIN nú.

UM EITT LITID BIL hava vit jólahátíð. Til jólini gleða vit okkum øll. Jólini í sær sjálvum eru ein gleðihátíð, tey bera okkum boð um Guds kærleika. Joh. 3. kap. 16. Tí at so elskaði Gud heimín, at hann gav

son sín, lín einborna, til tess at ein og hvør, sum trýr á hann, ikki skal glatast, men hava ævigt liv.

Tað er nokk soleiðis hjá mongum av okkum, at tá ið jól eru, tá koma nógv rík minnir fram fyrri okkum, minnir um jólini, vit høvdu sum børn í okkara barnaheimi. Vit minnast, hvussu vit tá gleddu okkum, tað var ein rík barnagleði og barnakensla, sum bylgdist í okkara barnabarni, gleðin um Jesus barnið. Hvussu er tað við okkum, sum ikki eru børn longur, er barnagleðin enn í okkara hjarta?

Tað er ymiskt, sum tað í dag verður fyrireikað til jólini. Øll hava skund, tað er so nógv, ein skal gera til jóla, tað er sum um, tann rætta jólagleðin verður kovað av øllum stákinum.

Tað er gleðiligt, at vit gera okkum tað hugnaligt til jólar; men latum okkum ikki gloyma, hvønn týðning jólini í veruleikanum hava fyrri mannasettina og hvørt einstaki menniskja. Jólini bera okkum boð um frið og gleði í Gudi og Jesu Kristi.

Luk. 2. kap. 10—12. Og eingilin segði við teir: »Ótíst ikki; tí sí, eg kumgeri tykkum eini stór gleðið, sum skulu verða fyrri alt fólk. Tí at tykkum er í dag ein frelsari foddur, sum er Harrin Kristus í Dávids staði! Og hetta skulu tit hava til merki: Tit skulu finna eitt barn reivað og liggjandi í eini krubbu.« Soleiðis ljóðaðu orðini frá einglinum til hirðarnar á Betlehems vøllum, men soleiðis ljóðaðu orðini eisini í dag til okkum. (Framhald á 6. síðu)

Vá ymskja viðskiftafelki okkara
eini góð jól og eitt eydnuríkt nýggjár.

af Frants Restorff

SU

ymskir øllum javn-

aðarfólki eini Gleðilig jól!